

сичко и че рано или късно плащаш на съкыго справедливо [налѣга се на тоягж-тж].

Мара.—Стига, стига, бале!—Ела да вярвимъ!

Баба Куна.—Немогж, немогж, чядо мое!—Остави мж тукъ да умрж!

Юрдана.—Недѣйте се отчаява, бале!—Подпрѣте се на мене.—
Азъ знаж гдѣ е конакъ-тъ;—снощи ходихъ при тейка!—
Тржгнете, тржгнете, бѣдна бале!—

Баба Куна (като замаяна, подпира се о Юрдана и тржгва) Водете мж, водете мж, чяда мои—водете мж до пжкѣла, нѣ щомъ стигнемъ тамо, вый мж тыкнете като вонещица вжтрѣ, а пакъ вый идете тамъ, кждѣто е Богъ, защо-то онуй вѣчно царство е само за васъ.—

Юрдана.—(На излизаніе къмъ Слава.) Сестричке, ты почякай тука, азъ щж ся вжриж скоро.—(излизать).

Позорище 7-мо.

Слава и Богыня-та.

Богыня-та. (за себе си) О! ты мой прѣблагый творче!—Мигаръ на този свѣтъ само въ дѣвица-та и въ едно малко число женскы дружества азъ да намѣрж невинность и благодѣтелство!—О! Боже! като си знаялъ че злоба-та ся е толкози вкоренила въ сърдца-та на хора-та, защо по-рано мж не събуди отъ равнодушие-то ми!?—Нѣ чакай, чякай злобо!—Азъ щж унищожж твож-тж силж!—Щж ходж отъ кжщж на кжщж, щж давамъ добры примѣры и Богъ ще ми помогне да избавж чловѣщиях-тж и да ѣж упжтж въ истинскый-тъ пжть на благоденствие-то.

Слава.—(гледа на десно) Ахъ! ето онжзи Госпожя пакъ иде.—
Азъ щж я молж.—Та мигаръ е грѣхъ да моли чловѣкъ.—Та може само уста-та ѣ да сж развадени, а пакъ сърдце-то ѣ да е най-добро!